

אורנה פורת התחילה את דרכה בארץ

בעוזרת-בית, ותומרקין סירב להשתמש בדרכונו הגרמני

שעלתה מארצות-הברית לפני כששע שנים, ילדה השבוע זוג בנים-תאומים. סווי נאלצה לבר סוע לבית-החולים במונית, מאי חר והמכוננית הפרטית שלה ושל בעלה, יצחק זמלר, נגד גבה ערב קודם לכן ומצאה של סווי גולדו במישקל נמוך יחסית, שניים וחצי קילוגרמים לנפש, וטקס ברית-המילה ייעד רך רק כאשר יגיע משקלם

של חברת מיבטחים, ובעבר מנהל משרדו של ראש-הממשלה, יצחק רבין. כאשר נשאל ערן בן ה-41 אם הוא מצפה לגיל 45, כדי שיתאים לתחרות זו מבחינת גילו, ענה: „אני לא כליכך רוצה, אבל הגיל הגבוה מתקרב אלי במהירות רבה.“

באותה תחרות הפסיד הצמד, חברי-הכנסת יצחק רבין

הקהילה שלו באוראנג', במדינת ג'ורג'יה, לא הרחק מניו יורק: פעם היה משיא 25 זוגות בחודש. עכשיו הוא משיא ארבעה זוגות בחודש. רוב הזוגות חיים בצוותא מבלי לטרנו להתחתן ביכולת.

תוך כדי כך הפליג פרינץ בונינונונו, בשעתו רצה עמוס בן-גוריון, בנו של מי שהיה יו"ר הנהלת הסוכנות היהודית, לשאת לאשה נערה בריטית בשם מרי. כל הרבנים האורתודוקסיים אמרו, כי תהיה דרושה להם לפחות שנה כדי לגייר אותה. פרינץ הסכים ל-גייר אותה לאלתר. כאשר הציע למתגיירת לאמץ לעצמה את השם העברי מרים, סירבה זו בחוקף והכריזה: „גולדתי מרי, נטבלתי מרי ואמות מרי“ ואמנם, גם כיום היא קרויה מרי בן-גוריון.

הפסל יגאל תומר-קין הוזמן ליוגוסלביה כדי ל-קבל פרס על אחד מרישומיו. כאשר ניגש לשגרירות היוגוסל-לווית בפאריס, כדי לקבל אשר-רתיכניסה, נאמר לו שאם הוא ישתמש בדרכון הגרמני, הנמ-צא ברשותו מכיוון שנולד ב-גרמניה, הוא יקבל אשרה מייד, אך אם יתעקש להשתמש בדרכו-

אגב, רייכר משרת עתה במילואים, וכאשר חזר הביתה לחופשת-שבת הופתע למצוא מתנה: הודעת-פיטורין מ-רשות-השידור, שבה עבד רייד-כר, נוסף על עבודתו בדיעוונת אחרונות, בחצי מישרה.

היום בראון, מי ש-היה עוזרו של שר-החוק יגאל אלון, פנה לעסקים פרטיים, ומאז המהפך לא הופיע בכנסת. בשבוע שעבר החליט לבוא לכנסת, הוא וידידו יחיאל גולמן, מי שהיה באותה תקופה עוזרו של שר-המישפטים חיים צדוק, המכהן כיום כיועצה המישפטי של סיעת המערך בכנסת, החליטו לראות אם השומרים יתנו לבראון ל-היכנס ללא אישור-כניסה. בראון עבר את כל השומרים והסדרנים, שכל-כך התרגשו לראות אותו, עד ששכחו ל-אול אותו אם יש לו אישור.

אישיש וחלומותיו. מה רצה אהרון פאפו, הקר-מיסאר הפוליטי של גוש-אמרי-נים ברשות-השידור, להיות כשנים נער? השבוע סיפר אחד מחבריו לספסל-הלימודים כי פאפו הצעיר אהב לקרוא ביוגרפיות, וכי גיבורו היה יוסף פוישה, שריהמישטרה

אחת מחמש הזמרות של להקת „טקסטס“, עומדת לעזוב את הלהקה בקרוב. סמדר, שהיא חברתו של הצלם ראובן יערי (בתמונה), החליטה לנסות את מזלה בארצות-הברית. לנסיעה יצטרף ידידה הצלם, שישתלם שם בצילום. עתה הם מסיימים את התחייבויותיהם כאן בארץ, ואז יארוזו השניים ייסאת מטלטליהם ויפרדו מכל חבריהם.

ל-2.700 קילוגרמים. בינתיים לא החליטו סווי ויצחק באילו שמות לקרוא לבנים, והם מכי-נים אותם אלף ובינת.

לקראת סיום תפקידו של מי שהיה עד לאתרונה קצין-חינוך-ראשי, תת-אלוף אבנר שלי, חיפשו אנשי גלי צה"ל דרך מקורית להביע את הערכתם לעבודתו. היתה זו קצינת-הנהיגה של גלי צה"ל, רבי-סרן תמר צור, שהעלתה את הרעיון לתת לו שיפרידה: טלפון-אדום, כתיזכורת לתקר-פה שבה נולדה תוכנית הטל-פון-האדום ביוזמתו. כאשר קיי-בל שליו את השי מידי מפקד גלי צה"ל, היתה שאלתו הרא-שונה: „האם הטלפון מחובר ישירות לצבא רימון, מנחה התכנית?“

אורחת בארץ היא הזמ-רת עדנה לב, שפעם חיממה לישראלים את הלב בקולה הר-נמוך. כיום מעדיפה עדנה לעי-שות זאת לאמריקאים. היא מופיעה לכל האירועים עדויה בהילומים בצורת לב, הסמל המיסחרי שלה. את ילדה, ה-בדרן האמריקאי ריוויד וור-נר, השאירה הפעם בניו-יורק.

מחלת האדמת משתו-ללת עדיין בין האמנים. הרק-

ושגרין ארצות-הברית בישר-אל סמואל לואיס, במישחק, כתב-הספורט של הטלוויזיה, יורם שימרון, ביקש לעכב את המפסידים ולחכות לצוותי-הצילום שלו שהתאחר להגיע. רבין סרב, בטענה ש„לא כדאי לצלם את הבושות של היום.“ גם לואיס לא שש להמתין לצלמי-הטלוויזיה, והטיל את אשמת ההפסד ברוח העוזה ש-נשבה בעת המישחק. הגיבה על כך אשתו, סאלי, שנכחה במקום: „טוב שיש את מי להאשים בהפסד שלך!“

סאלי לואיס נוכחה גם באחת מהצגות הלהקה האמרי-קאית לה-מאמא. בתום ההצגה הפטירה: „למה הם לא מדב-רים אנגלית?“ לא ברור אם שמיעתה היתה לקויה באותו ערב, או שמיבטאם האמרי-קאי של השחקנים היה לקוי.

בהודמנות אחרת הופיי-עה אותה להקה באוניברסיטה העברית בירושלים. כאשר הת-לו הסטודנטים-הצופים לצאת ולהיכנס לאולם במהלך ההצגה, עמד אביטל מוסקונו, מנ-הל תיאטרון-ירושלים, ליד הסף ועצר בעדם. „מישהו חייב ל-ש-מור על הגימוס הסדר“, אמר.

הזמרת סווי מילר,

יעקב בעל-תעושה סוחר האמנות, אחיה של מינה צור, שנפטרה לפני כשנתיים, מתגורר בניו-יורק. את יום-הולדתו ה-50 חגג בדירתו של הצייר בני לוי שבמנהטן. למסיבה הגיעו כל המיזמי במושבה הישראלית בניו-יורק, אמנים ידועים ואנשי-שם, וביניהם חתן פרס-נובל, יצחק שבביס-זינגר. וידו של בעל-תעושה, הפסל יעקב אגם, צייר פורטרט של בעל השימחה, וזה הופיע (ראח תמונה) על ההזמנה. אגם עצמו לא הגיע למסיבה, ושיגר במקומו את בנו, רוני.

הבוגדני ורבי-התככים של נפו-זיין בהנאפארט. חזות שחורה לעתיד ית-דות ארצות-הברית ניבא הש-בוע מי שהיה יו"ר מועדון-הגשיאים שלה, הרב הרפורמי ד"ר יואכים פריינץ. לדעתו, תמנה יהדות ארצות-הברית ב-עוד מאה שנה כ-900 אלף נפש בלבד, ביגלל מיעוט הילודה, מיעוט הנושאים וריבוי נשואי-תערובת. כדוגמה הביא את

בטורניר הטניס שנערך לגילאי 45 ויותר, השתתף עמוס עירן, המנהל הכללי

מרשימותיו של מבקר מסעדות

המסעדה שוכנת ליד הנמל והדבר מורגש היטב בתפריט. העדפנו להזמין את הדג החריף בנוסח טריפוליטני, חריימי כלשון האזור. הדג היה טעים מאד והרוטב חריף כיאות. את הדג ליווה נו ביין עכדת לבן של כרמל מזרחי, והיתה ביניהם התאמה מושלמת. מולי שתו יין טובניון בלבן, גם הוא יין משובח של כרמל מזרחי. בכלל ראוי לציון כי לכרמל יש מבחר מעולה של יינות שולחן, אדומים ולבנים. היין האדום מיועד לכשר בקר, הודו ודברי מאפה, והיין חלבן - לדגים, ועוף. בין היינות האדומים נציין את קברנה טובניון, אדום יתיק, קרינא

יינות כרמל מיטיבים את הארוחות

המני-המדי-1978 חוקני ראשון ליינון ויינון יקני

מוקד